

РЕШЕНИЕ

№ 162

гр. Бургас, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. А.А - МИТЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ К. СЛАВЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. А.А - МИТЕВА Административно наказателно дело № 20212120204967 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалбата на Ф. Л. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***, против Наказателно постановление № 21-0769-003289/21.09.2021г., издадено от Р. Т. П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 1600 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като излага подробни доводи в тази насока. В съдебно заседание жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

За административнонаказващия орган, редовно призван, в съдебно заседание представител не се явява.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.11.2020г. в 15,34 часа гр.Бургас, по ППІ-9, км.233+300 в посока от ПВ Сарафово към ПВ Север, автоматизирано техническо средство - радарна система АТСС АРН САМ S1 с фабр. №1174361, засякло и заснело, движещ се със скорост от 140 км/ч. лек автомобил – „БМВ 530 Д“ с рег.№ *****, при разрешена максимална скорост до 80 км/ч в населено място, въведена с пътен знак В26. Въпросното нарушение било записано на снимка № 0076739. По - късно било установено, че заснетият автомобил е собственост на

жалбоподателя - Ф. Л. К., ЕГН: *****. Същият попълнил декларация по чл.188 ЗДвП от 07.05.2021г., в която посочил, че на процесната дата и място той е управлявал автомобила.

За констатираното св. Х. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 351005, като квалифицирал нарушението като такова по чл.21, ал.2 ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го подписал и получил копие от него.

Въз основа на АУАН на 21.09.2021г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта и констатирал, че в случая е налице повторност, тъй като с ел. фишове К/3300735/09.01.2020г. и К/3339052/25.01.2020г. на сектор ПП Бургас, влезли в сила на 22.05.2020г. и ел. фиш К/3632947/24.05.2020г. на РУ Несебър, влязъл в сила на 03.08.2020г., жалбоподателят е бил наказван за същите по вид нарушения. Ето защо, и на основание чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 ЗДвП, наложил на жалбоподателя наказание „глоба” в размер на 1600 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца.

Техническото средство – стационарна система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. №1174361, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 /л.23 от делото/ и Протокол за проверка №76sp-16289/14.11.2020г. /л.25 от делото/.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество същата се явява **частично основателна** по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице – Р.П. –

началник група Сектор „Пътна Полиция” към ОДМВР-гр.Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Жалбоподателят е подписал и е получил акта.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови реквизити. На първо място, точно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: „гр.Бургас, по ПП-9, км.233+300 в посока от ПВ Сарафово към ПВ Север“. Така посоченото място е описано по начин, даващ възможност да се разбере, къде е извършено превишаването на скоростта от страна на жалбоподателя, поради което и възможността на същия да разбере обвинението не е била накърнена. В АУАН и НП е посочено също така, че в този участък важи ограничение на скоростта от 80 км/ч. за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднало в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. По делото е приложена и снимка по чл.10, ал.3 от Наредбата.

Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в състояние да изпълнява в пълен обем предназначението си.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 /л.23 от делото/ се установява, че процесното техническо средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. №1174361 е одобрен тип средство за измерване, преминало проверка през месец ноември 2019г., във връзка с което е издаден протокол за проверка №76sp-16289 /14.11.2020г. /л.25 от делото/. За пълнота следва да се има предвид, че горното се явява и публичноизвестно обстоятелство, доколкото на страницата на БИМ се поддържа „Регистър на одобрените типове средства за измерване“, в който фигурира процесната стационарна система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 . По делото са приложени като доказателства и схема на организацията на движението в процесния пътен участък, както и протокол за използване на автоматизирано техническо средство и снимка на същото, от които е видно че в процесния пътен участък важи ограничение на скоростта от 80 км/ч. за населено място и в него на процесната дата и час е било позиционирано техническото средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. №1174361.

Собственикът на МПС, с което е извършено нарушението, има възможност да предостави в съответната териториална структура на МВР, писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В противен случай той е лицето, което носи отговорност за извършеното нарушение. В конкретния случай жалбоподателят - К., е подал такава декларация, в която е посочил, че той е управлявал автомобила, поради което и правилно е бил санкциониран с издаденото

постановление.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл.21, ал.2 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на ППС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

Следва да се отбележи обаче, че едва за първи път с наказателното постановление е вменено на жалбоподателя, че е извършил нарушение при условията на повторност. Това обстоятелство е признак от състава на нарушението и следва да присъства в АУАН, който е своеобразен обвинителен акт и очертава рамките на произнасяне на АНО с наказателното постановление. Няма как последният да разшири „обвинението“, тъй като това означава, че се накърнява възможността на нарушителя за защита. Посоченият порок обаче не води до цялостна отмяна на издаденото НП, доколкото в АУАН и НП се съдържат всички останали признаци от основния състав на нарушението по [чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП](#), поради което дадената квалификация следва да бъде изменена по този текст, а размерът на наложеното наказанието „глоба“ следва да бъде намален до предвидения абсолютен размер, а именно глоба в размер на 800лв.

Доводи в тази насока могат да се извлекат от Тълкувателно решение №3/10.05.2011г. на ВАС по тълк. д. № 7/2010 година, постановено по тълкуването на друг материален закон, но съдържащо принципни съждения относно правомощията на касационната инстанция и видно от което „.....в наказателния процес касационната инстанция след разглеждане на подадена жалба или протест, освен да остави в сила и да отмени присъдата или решението, може на основание чл.354, ал.2, т.1 - 4 НПК да измени присъдата или решението в случаите, в които се налага да се намали наказанието или да се приложи закон за еднакво или по-леко наказуемо престъпление; да приложи чл.64, ал.1 или чл.66 НК; да приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, което обаче не изисква увеличаване на наказанието и ако е имало обвинение за това в първата инстанция. Горното следва да се има предвид и тъй като при разглеждането на касационни жалби по административнонаказателни дела действа правилото на чл.84 ЗАНН, че доколкото в този закон няма специални правила за производството пред съда за разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, включително и за касационни жалби, се прилагат разпоредбите на НПК.

В горепосочения смисъл е и константната практика на БАС, обективирана в Решение № 1678/03.11.2021г. на АдмС - Бургас по к.а.н.д. № 2174/2021г., Решение №563/13.04.2021г. на АдмС - Бургас по к.а.н.д. № 520/2021г., Решение №1173/15.06.2018г. на АдмС - Бургас по к.а.н.д. № 915/2018г., Решение № 624/27.04.2021 по КНАХД № 2363/2020 година на Адм. съд- Бургас , Решение № 434/08.03.2018 по КНАХД № 178/2018 година на Адм. съд- Бургас, Решение № 1156/12.06.2018 по КНАХД № 1096/2018 година на Адм. съд- Бургас и др.

С оглед на всичко гореизложено на жалбоподателя следва да се наложи наказание

съгласно предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, а именно глоба от 800 лв., който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпросът за намаляването му, както и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца.

В конкретния случай не са налице основания за приложението на [чл.28 от ЗАНН](#). Маловажни са нарушенията, които разкриват по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по „наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение“. Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на [чл.28 от ЗАНН](#) би било незаконосъобразно.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0769-003289/21.09.2021г., издадено от Р. Т. П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което на жалбоподателя - Ф. Л. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***, за нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, на основание чл.53 ЗАНН и чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 1600 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца, като **НАМАЛЯВА РАЗМЕРА** на наложената санкция от „глоба” в размер на 1600 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца на „глоба” в размер на 800 /осемстотин/ лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 3 месеца и **ИЗМЕНЯ** основанието за налагането ѝ от чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП на **чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

В.О.:В.Д.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____